

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Ομιλία Κ. Λουράντου

Το φάρμακο ως κοινωνικό αγαθό

Το φάρμακο ειδικότερα αποτελεί Δημόσιο και Κοινωνικό αγαθό.

Η πλήρης καθιέρωση του κράτους πρόνοιας στα κράτη της Δυτικής Ευρώπης έθεσε το πλέγμα πάνω στο οποίο κατέστη αυτό δυνατό.

Ακόμα και στις ΗΠΑ στις οποίες η υγεία αντιμετωπίζονταν περισσότερο ως ιδιωτικό αγαθό, οι προεδρίες Κλίντον και Ομπάμα (η πρώτη δεν πέρασε το 1992 και με τη δεύτερη να βρίσκεται σε εξέλιξη η εφαρμογή της) κατευθύνθηκαν ώστε να παρέχουν ένα ελάχιστο υποχρεωτικό πλαίσιο πρόσβασης σε αυτή.

Η μετατροπή του σε εμπορικό αγαθό

Η παραδοχή πως το φάρμακο είναι κοινωνικό αγαθό έφτασε να γίνει επιχείρημα στα χείλη του κλάδου πολλές φορές χωρίς να κατανοούμε τη σημασία της.

Πιστέψαμε ότι ένα κοινωνικό αγαθό θα μπορούσε να παρέχεται συνεχώς ανεξαρτήτως του κόστους που αυτό συνεπάγεται.

Όταν η κρίση του 2009 επέφερε τρομακτικές περικοπές στους προϋπολογισμούς υγείας, όταν τα άδεια κρατικά ταμεία έφτασαν σε αδυναμία να στηρίξουν το κόστος, κληθήκαμε για πρώτη φορά να διαχειριστούμε μια νέα πραγματικότητα. Να αντιμετωπίσουμε de facto το φάρμακο με όρους εμπορεύματος!

Και μάλιστα εμπορεύματος περιορισμένων πόρων στους οποίους θα έπρεπε να γίνει επιλογή κατανομής τους.

Τι είναι δημόσιο & τι κοινωνικό αγαθό

- Ως **Δημόσιο αγαθό** ορίζεται αυτό που η πρόσβαση σε αυτό είναι δυνατή σε όλους τους πολίτες χωρίς πληρωμή. (Παράδειγμα ένας δρόμος χωρίς διόδια, η Δημόσια ασφάλεια κλπ).
- Ως **κοινωνικό αγαθό** ορίζεται αυτό στο οποίο η πρόσβαση είναι εφικτή για όλους τους πολίτες ανεξαρτήτως του εισοδήματός τους.

Ασφάλιση & ασφαλιστικές εισφορές

Αυτό σημαίνει πως αν **και δεν παρέχεται δωρεάν** η πολιτεία διευκολύνει την πρόσβαση σε αυτό αναλαμβάνοντας μέρος ή και όλο το κόστος.

Για να καταστεί δυνατό αυτό θεσπίστηκε η **κοινωνική υποχρεωτική καθολική ασφάλιση** ώστε να επιτευχθούν οι συγκεντρώσεις πόρων που απαιτούνται ώστε αυτό το κόστος να μπορεί να καλυφθεί.

Μέσω των **ασφαλιστικών εισφορών** συγκεντρώνονται τα κεφάλαια που τα ασφαλιστικά μαθηματικά προϋποθέτουν ως αναγκαία και ικανά για το σκοπό αυτό.

Κεφάλαια & Επενδύσεις

Τα κεφάλαια αυτά το πιθανότερο είναι πως θα επαρκούσαν με δύο προϋποθέσεις.

Η πρώτη είναι πως θα γινόταν **συνετή διαχείριση** και θα αποφεύγονταν οι σπατάλες.

Η δεύτερη είναι πως οι **επενδυτικές επιλογές** των ταμείων όλα αυτά τα χρόνια δεν θα οδηγούσαν στην εξαΰλωση τους.

Κατάρρευση ασφαλιστικών ταμείων

Η τοποθέτησή τους στο χρηματιστήριο, στα **δομημένα ομόλογα** και περισσότερο από όλα στα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου που «κουρεύτηκαν» με το **PSI** επέφεραν τεράστιες απώλειες.

Μαζί με αυτό η υστέρηση εσόδων από εισφορές λόγω της **ύφεσης** και την **ανεργίας** που επέφερε η κρίση στην οικονομία μας φέρνει μπροστά σε μία νέα πραγματικότητα.

Κόστος και διανομή φαρμάκου

Το φάρμακο ως **υλικό αγαθό** εμπεριέχει **το κόστος** .
Απαιτεί ροή χρηματοδότησής του και καθορισμένες ημερομηνίες συναλλαγών.

Όταν οι πόροι από το ασφαλιστικό σύστημα δεν επαρκούν ή δεν καταβάλλονται εμπρόθεσμα η διανομή του σταματά.

- **εταιρίες** παραγωγής ή εισαγωγής του (πιστώσεις)
- **τραπεζικό σύστημα** (χρηματοδότηση),
- **φαρμακαποθήκες** (πώληση τοις μετρητοίς).
- **ιατροί** (συνταγογράφηση)
- **φαρμακεία** (οικονομική κατάρρευση).

Υποκρισία ή μειωμένη ικανότητα;

Το φάρμακο ως εμπόρευμα απαιτεί πληρωμές που ξεπερνούν κατά πολύ τη δυνατότητα οποιασδήποτε μικρομεσαίας επιχείρησης.

Όταν βλέπουμε το ίδιο το τραπεζικό σύστημα να μην μπορεί να ανταποκριθεί στο ύψος των κεφαλαίων που απαιτούνται για δανεισμό (και με το ρίσκο να το αναλαμβάνουν οι αποθήκες και οι φαρμακοποιοί) για να καλυφθούν αυτές οι ροές αποδεικνύεται ότι η παραίτηση προς τους φαρμακοποιοούς να καλύψουν αυτό το κόστος μπορεί να είναι προϊόν είτε υποκρισίας, είτε μειωμένης αναλυτικής ικανότητας.

Έλλειψη πόρων=φάρμακο εμπόρευμα

Μας αποκαλύπτεται λοιπόν και μάλιστα με σκληρό τρόπο ότι η φύση του φαρμάκου ως κοινωνικού αγαθού δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη διάθεσή του όταν δεν καλύπτονται τα κόστη του ως εμπόρευμα.

Ακόμα χειρότερα η ίδια η πολιτεία μπροστά στην έλλειψη πόρων που αντιμετωπίζει επιλέγει να διαχειριστεί το **φάρμακο αμιγώς ως εμπόρευμα.**

Εμπορευματοποίηση φαρμάκου

Διαχωρισμός ανάλογα με εισόδημα.

Περιοχές με αποκλειστικά οικονομικά κριτήρια.

Απαιτείται:

1. έλεγχος στη διάθεση (ηλεκτρονική συνταγογράφηση),
2. υπακοή σε φαρμακοοικονομικά κριτήρια,
3. θεραπευτικά πρωτόκολλα,
4. ανάλυση κόστους – αποτελέσματος και οφέλους από ενσωμάτωση της καινοτομίας.

Χρηματοδότηση εμπορεύματος !

Όλα αυτά όμως χωρίς την αναγκαία χρηματοδότηση του συστήματος δεν επαρκούν.

Αν δεν κατανοήσουμε πως ακόμα και στο άριστο ύψος, ακόμα και με τη βέλτιστη εφαρμογή όλων των κανόνων το σύστημα αν δεν χρηματοδοτηθεί είναι καταδικασμένο να καταρρεύσει το αδιέξοδο συνεχώς θα ανακυκλώνεται.

Και το φάρμακο θα μεταβάλλεται όλο και περισσότερο σε ένα εμπόρευμα διαθέσιμο μόνο σε όσους μπορούν να το πληρώσουν.

Χωρίς διάλογο....

Οικονομικά,
Ασφαλιστικά
Επιστημονικά
ακόμα και
Γεωπολιτικά.

- Ο προβληματισμός φυσικά για τη διττή φύση του φαρμάκου δεν εξαντλείται. Τα δεδομένα και οι προοπτικές εξελίσσονται με ραγδαίους ρυθμούς.
- Έχουμε πολλά δύσκολα χρόνια μπροστά μας και ο διάλογος αυτός δεν μπορεί να περιμένει.
-

Στο τέλος ... φάρμακα τέλος !

Real news (Στάθης)